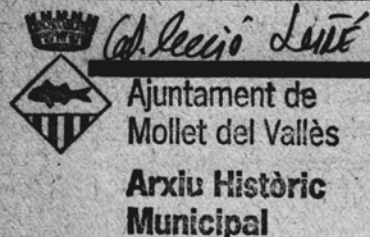

SEMBRA

Circular n.º 30

31 de Maig de 1952

Mollet davant del Corpus

Tan bon pic acabat aquest esplet de fe i amor a Jesús Eucaristia, que la nostra ciutat comtal ha rendit en just homenatge i pleitesia en el XXXV Congrés Eucarístic Internacional, ens trobem davant de la Festa més sublim de l'Any: Corpus Christi.

Barcelona ha estat engalanada com una magnífica núvia per a rebre i retre homenatge al seu Estimad.

Els creients han afirmat una vegada més la seva fe, davant un acontereiment que no solament era extern, sinó que una oració i sacrifici pujava com encens olorós vers la Majestat de Déu, per a fer davallar el rou i gràcia damunt les ànimes allunyades del Senyor pel pecat i l'indiferència.

Fins els més freds i descreients han estat sotraguejats per la gràcia de Déu, davant l'entusiasme, el deliri i la fe d'aquesta nostra Pàtria. Ningú, absolutament ningú, podia remoure tots els cors d'una nació —què dic nació?— nacions, com ho ha fet aquest Congrés Eucarístic.

Mollet té una ocasió propícia per a manifestar, si de debó, ha sentit la gràcia de la pau implorada en el Congrés.

Estem a pocs dies de la Festivitat del Corpus. El mateix Crist, amb la seva presència real, passejarà triomfal pels carrers de Mollet per beneir-nos les nostres cases, les nostres terres, els nostres fruits, les nostres indústries i també els nostres malalts. Voldrem romandre passius davant un esdeveniment tan gran? No és d'esperar. El nostre poble voldrà manifestar la seva fe, el seu entusiasme i el seu fervor a Jesús-Hòstia, confessant, combregant i assistint a la solemne processó del dia de Corpus.

No aixopluguem el nostre cap sota les ales de la temença i cobardia, sinó que hem d'aixecar-lo ben alt, mostrant la nostra fe i el nostre amor vers Crist en la Eucaristia.

Demostrem que Mollet ha sentit palpitant el seu cor durant els dies del Congrés.

Vosaltres, obrers honrats, que amb la suor del front pasteu el vostre pa de cada dia, sapigueu també pastar, amb el vostre sacrifici, el pa de l'Eucaristia que ha de fer-nos valents i esforçats a la lluita dura de cada jorn.

Mollet ha de vibrar d'amor i fe en aquest Corpus de l'Any del XXXV Congrés Eucarístic.

MN. JOSEP ESTEVEDEORDAL

D'altres temps

«Lo dia 29 de Maig celebrarem ab molta concurrència y solemnitat la Festa del arbre. A la tarda vingueren de Barcelona don Santiago Perez Argemi y don Joseph Udina Cortiles, president y secretari de la Associació dels Amichs de la Festa del Arbre. Plantaren aprop del pon de ferro construït sobre el torrent dos palmeres xamerops. Veurem si tindran més sort que las dues acacies plantades l'any passat, que's varen morir. Are que'ls propietaris han fet desaparèixer los boscos y vernedas per a lograr los beneficis generals que produhien ab gran bombo y música, plantem dos arbres!».

29 - V - 1910

«Lo dia 13 caygueren grans xafechs al N. NE. NO. del Vallés essent causa que revinguessin los rius de Caldas y Tenés, la riera y torrent, que passant la primera a la part E. y la segona al SO. y per lo mitj del poble's reuneixen a uns 500 m. avans d'arribar al Besós sortiren de mare cubrint d'aygua més d'un metre molts sembrats de blat, patateras y cánem, ocasionant grans perjudicis, fent també que passessin 3 o 4 molas d'aygua per un bon tros del carrer de Berenguer i l'lo Gran».

13 - V - 1911

XXXV CONGRES EUCARISTIC INTERNACIONAL

HIMNE OFICIAL

De genolls, oh Senyor, prop del Sagrari
que guarda ço que resta d'amor i d'Unitat,
venim portant les flors, que prou voldriem
què Vos ens trasmudéssiu en fruits de veritat.

Crist en totes les ànimes
i entre els pobles la Pau.

A vòstres peus llènçades les armes de la guerra
vermelles flors malmeses pel neguit d'estimar
fem de totes les mars i de la terra
com un immens altar.

Tal com cervols que cerquen la font d'aigua gemada
tots us sortim a rebre, segurs que us trobarem,
puig qui la cerca, al front té la besada,
de la Pau que esperem.

Que les flames bessones de les vides amigues
es moguin, totes juntes, amb un únic daler,
tal com l'aire va moure les espigues
que aquest Sant Pa van fer.

Puig resteu, bon Jesús, en la Custòdia,
igual que la palmera que alegra l'arenal
volem que en el bell centre de la vida
regni sobre les coses l'encesa Caritat.

Castellà

De rodillas, Señor, ante el Sagrario
que guarda cuanto queda de amor y de unidad
venimos con las flores de un deseo
para que nos las cambies en frutos de Verdad.

Cristo en todas las almas
y en el mundo la Paz.

Tiradas a tus plantas las armas de la guerra,
rojas flores tronchadas por un ansia de amar,
hagamos de los mares y la tierra
como un inmenso altar.

Como ciervos sedientos que van hacia la fuente
vamos hacia tu encuentro sabiendo que vendrás:
que el que la busca es porque ya en la frente
lleva un beso de paz.

Que las almas gemelas de las almas amigas
se muevan, todas juntas, en único afán
como el aire ha movido las espigas
que hicieron este Pan.

Como estás, mi Señor, en la Custodia
igual que la palmera que alegra el arenal,
queremos que en el centro de la vida
reine sobre las cosas tu ardiente Caridad.

Vivendes

Un dels problemes més importants i de més difícil solució, és sens dubte, el conegut per «problema de la vivenda».

Barcelona és una de les ciutats on amb més intensitat s'ha fet sentir, i en certs moments, les autoritats han tingut de prendre mesures i resolucions que han semblat un xic violentes.

En grups de solars sense edificar, en pocs dies han començat a sortir barraques i s'hi han format carrers més o menys alineats i mancats de les degudes condicions de Sanitat i Higiene.

Les destruccions o enderrocaments de les mateixes, per part de les Autoritats, no poden fer-se sense que abans s'hagi col·locat sota teulada als habitants d'aquestes.

S'han construït grups de vivendes «ultra-econòmiques»; s'ha procurat estimular l'iniciativa privada donant tota classe de facilitats perquè es construïxin nous edificis, i per part dels organismes oficials el problema és una preocupació constant, que malgrat tots els estudis fets i les solucions apuntades, cada dia és de més difícil solució.

També aci Mollet es fa sentir aquest problema. També la manca de vivendes ha estat causa de preocupacions generals.

No existeix per a nosaltres la «qüestió» barraques, però no obstant, quantes cases trobaríem, que son habitades per quatre o cinc famílies?

Amb quines garanties morals i sanitàries pot desentrotllar-se la vida en aquestes llars on viuen en una mateixa habitació varies persones d'ambdós sexes i diferents edats?

Per Caritat, té d'acabar-se amb tot això. Es necessari lluitar amb coratge i emprant tots els recursos legals, per tal de solucionar aquesta situació.

La nostra vila en vint-i-cinc anys, o sigui, de 1910 a 1936, multiplicà les seves vivendes, durant aquests anys sorgiren per molts indrets, carrers i més carrers, formats per cases quasi totes elles construïdes amb els estalvis o economies fetes per les famílies obreres. Aleshores les compres-vendes de terrenys eren operacions normals; es valoraven, es feien les escriptures i seguidament parets amunt.

Després els tristos fets viscuts de 1936 a 1939, i els resultats desastrosos soferts per l'economia en general, han fet que tot canviés completament.

Les dificultats per la vida han estat causa que l'estalvi casolà desaparegués completament. L'encariment dels terrenys i dels materials de construcció han estat els que han acabat de donar el cop de gràcia a tal problema.

Potser es podrien comptar amb els dits de les mans les cases que en un període de cinc anys s'han construït a Mollet destinades a ésser llogades. I algunes de les construïdes, tal començar els fonaments ja

Calor o "frescura"?

Ha arribat la calor i amb ella s'ha tornat a manifestar la despreocupació en el vestir de l'element femení; que està mal dit «despreocupació en el vestir»? pot ésser que sí; estaria tal volta més ajustat «preocupació en el no vestir». I es que sembla que sota la capa de la calor, de l'higiene, de la comoditat, puguin estalviar un tros més de roba i mostrar un xic més de lo que en bona lògica, i en bona moral, deurien mostrar.

Aquest any més que mai tal volta, s'han escampat com la pesta les que no poden dir-se ni mànegues ja que si existeixen, que es molt demanar, son tan ridícules o fetes d'una tal faisor que no arriben a complir en lo més mínim la seva primera finalitat de tapar el braç.

Entre lo que queda anotat i les transparentors no sembla sino que haguem retrocedit unes centúries en el camí de la formació. La cosa arriba al punt més greu quan aquestes novetats procedents de païssos estranys, aquest compàs de la sempre seguida i mai prou recriminada «moda», fa ballar inclús a persones que es diuen cristianes i que fins compleixen, segons elles, amb els deures cristians, però quan els parles del vestir, de l'escàndol, dels pecats dels que poden ésser la causa, ja no hi senten, ja res volen saber-hi i et tracten de retrògrada, de frare, d'antiquat o d'alguna cosa pitjor.

Esperem que la nostra joventut femenina no es deixi influenciar per les malsanes innovacions, ans al contrari sigui model que ensenyi als que no tenen sentits lo que som, lo que volem ésser, lo que hem d'ésser els que ens diem catòlics i volem davall sobre la nostra volguda Pàtria i sobre tot el món els fruits del XXXV Congrés Eucarístic Internacional.

S.A.

tenien llogats baixos i pisos a diferents llogaters. I amb quines condicions! I amb quins drets (?) d'entrada i preus de lloguer! Cap família obrera que visqui solament del seu treball pot entrar a ocupar cap vivenda d'aquestes.

No es pot continuar com fins ara dolguent-nos molt d'aquest assumpte i deixar que vagi seguint i augmentant.

Darrerament una indústria metal·lúrgica important, fa poc instal·lada ací Mollet, ha començat la construcció d'un grup destinat als seus obrers. Es diu que per no haver estat possible adquirir terrenys a la nostra vila, han tingut de fer-ho en terreny de Sant Fost de Campcentelles.

No podrien les indústries d'ací, seguir l'anterior exemple? Cada una per sí, o totes juntes, d'acord amb les nostres autoritats podrien estudiar i procurar en lo possible reduir aquest problema.

Terreny per edificar n'hi ha molt, i no creiem que els grans propietaris no volguessin juntar el seu esforç al de tots per a construir algun grup de vivendes destinades als treballadors de la nostra vila, ja que tots com a catòlics i humans tenim obligació de viure i sentir llurs necessitats i alleugerir-les en lo que es pugui.

M.

Dates i dites

Un matrimoni dels nou-rics passava una temporada en un sumptuós hotel de platja. Una nit, durant el sopar, la conversa es decantà per la música i un dels hostes anomenà Mozart.

—Quina coincidència—, digué la senyora del nou-ric, precisament aquest matí l'he vist en el trolebús n.º 5 amb la seva dona. Anaven a la platja.

Un silenci sepulcral regnà fins finit el sopar.

Quan el matrimoni estigué sol, digué el marit:

—Et tinc dit que quan no sàpigues res de l'assumpte que es tracta val més que callis.

—Es que he dit quelcom fora de lloc?— replicà la dona.

—Mira, ja has estat aquí temps suficient per saber que el trolebús número 5 no va a la platja.

Un malalt que vivia als afores del poble es disculpava amb el metge:

—Em sap greu que hagi hagut de venir de tan lluny, doctor!

—No hi fa rés, amic meu -el tranquil·litza el metge- precisament tinc de visitar a un altre d'aquest barri; així que en realitat mato, dos pardals d'un sol tir

—Li donaré cinc duros si es deixa pintar, digué l'artista.

El vell pagès no sabia que cosa contestar.

L'artista per acabar de convence'l li deia que no hi estaria gaire estona i que valia la pena de guanyar aquells duros amb tan poc esforç.

—No es això-el que m'amoina -repliquà el pagès- es que estic pensant com ho faré per treurem la pintura.

L'any 1830, Chicago no era més que una agrupació de miserables «barraques» prop del llac Michigan.

L'any 1952, és una de les ciutats més grans del món.

Un diari de París d'època comentava així la fugida de Napoleó de l'illa d'Elba: «El pirata cors intenta tornar a França».

Al trobar-se Napoleó a meitat de camí deia el diari: «El General Bonaparte continua la seva marxa a París».

Trobat-se tan sols a un dia de la capital, escribia: «Napoleó segueix la seva marxa triomfal».

I a l'entrar a París acaba l'informació d'aquesta manera: «Sa Majestat l'Emperador ha estat rebut pel poble amb entusiasme indescriptible».

PE-GA

Vida del Centre

Naixement. El jove matrimoni Rodríguez Montoro s'ha vist alegrat amb el naixement d'una nena, segona del matrimoni, a la que s'ha imposat el nom de Francesca. Als venturosos pares i avis donem l'enhorabona.

Teatre. Tres representacions han tingut lloc darrerament, dos d'elles estrènes i la tercera repetició. El «Casament de conveniència» el dia 27 d'Abril i «Las tres B. B. B.» el dia 11 de Maig, foren les dues estrenes, curiosament presentades i interpretades per l'elenc titular. «La Brigada Blava» fou la repetició que causà novament les delícies dels aficionats als temes detectivescos que tant poques vegades es veuen portats a l'escena malgrat ésser del gust de tothom com ho demostren els èxits obtinguts cada vegada que n'havem interpretat algún.

Deport. S'ha reorganitzat la Secció Deportiva nombrant-se una comissió formada per Joan Mora, Joan Llobet i Josep M.ª Suñé, que ha iniciat les primeres gestions en el terreny del Basquet nombrant entrenador a Ramón Manau i fixant-se per l'entrenament els dimarts i dijous a les 9.30 del vespre. També s'està planejant l'organització d'un Campionat «Primera Copa Centre Parroquial», com a preparació per la propera temporada, que d'ésser possible es jugaria els dissabtes al vespre, per lo que s'està procedint a l'instal·lació elèctrica.

Cercles setmanals d'estudis. El dijous dia 8, per estar absent Mn. Antoni, el consoci Jaume Armengol s'oferí a improvisar una conferència sobre «La vida del futur sacerdot al Seminari»; així fou possible no interrompre-la avui ja tradició dels dijous.

El dijous següent, dia 15, dirigí per primera vegada el curset Mn. Josep Estevedeordal, essent més que curset, presentació i canvi d'impressions. El seu entussiasme afany per «fer coses» impresionà agradablement a tots els presents que es posaren per complert a les seves ordres en el camí de millorament cultural i espiritual de la Vila.

Millores. S'han donat començ les obres de millorar el pis del Centre on s'instal·larà una sala per a Exposicions i Museu. Està en vies d'organització l'inauguració oficial que es farà conjuntament amb una Exposició que oportunament s'anunciarà.

Biblioteca. Dels beneficis de la «Festa del Llibre» i subvenció destinada pel Centre a la diada, han estat adquirits els següents llibres que estan a disposició dels Srs. socis, a més dels anotats en el passat número de SEMBRA: «Manual Eucarístic», «Tractat de l'oració», «Or a les brases», «Rondalles», «Rosa de Tanenburgo», «Vengança índia», «La Espada de San Fernando», «Juana de Arco», «Eulalia», «Eustaquio», «Los Caballeros de Santa Clara», «Alberto», «Cuando Agustín se llamó Pedro Claver», «Las vacaciones de Agustín» i «Los alegres cacharreros».

Vida Religiosa

Del Congrés Eucarístic. No cal dir com un tan transcendental fet havia d'influir en la vida normal de nostra vila i així veurem com tota la setmana era impressionant el nombre de molletans que es traslladaven a la capital per, d'alguna manera, participar en les cerimònies que hi han tingut lloc. Els carrers de la nostra vila s'han vist adornats essent de destacar la monumental creu lluminosa al campanar i el cartell lluminós també, als quatre cantons, de lo que ha cuidat l'Ajuntament.

Filles de Maria. Durant tot el mes han tingut lloc les funcions pròpies culminant el dia 25, amb la processó en honor de la Verge Immaculada. Cal remarcar que totes les funcions religioses han estat amenitzades per l'actuació del novell chor de nenes cada dia en progrés i que pot arribar a molt, essent la nota dolorosa la petita assistència de Filles de Maria al temple els dies feiners. La processó fou lluidíssima, segons molts, més que en anys anteriors.

Primera Comunió. El dia 18 tingué lloc amb l'acostumada solemnitat, la Primera Comunió del nens i nenes de la localitat que aquest any han rebut per primera volta a Jesús Sagramentat. A destacar que foren més de 100, nombre no assolit normalment a la nostra Parròquia.

Corpus. Quant es llegeixi aquest número de SEMBRA estarà molt aprop la celebració del Corpus que aquest any, any del nostre Congrés Eucarístic, deu revestir esplendor més gran que cap. No dubtem que els altars que els fidels aixequen tradicionalment seran com mai, l'assistència i fervor més que mai i la detestable costum de menjar i donar caramels desapareixerà per complert. Pensem que la Processó es una manifestació d'amor a Jesús Eucarístic i no un acte de «Festa Major». Per lo tant fervor, silenci i res de caramels!

De la Imatge de la Verge de Fàtima. En el sorteig de l'O. N. de Cecs del passat 24 sortí premiat el n.º 919, al que correspon la imatge obsequi de les Filles de Maria. A l'hora d'escriure aquesta nota l'afortunat no s'havia encara presentat.

Sant Isidre. La «Hermandad Sindical de Labradores» celebrà el dia de Sant Isidre un solemne Ofici cantat pel Chor Parroquial, acompanyat d'orquestra.

Enaltí les glòries del Sant, el Rvnd. Mossèn Antoni Briva.

A la tarda, es celebrà un acte esportiu, i al capvespre per la companyia de Pepeta Fornés es posà en escena una comèdia catalana estrenada l'any passat a Barcelona.

Es de doldre que en l'elecció de les obres a representar no es procuri escollir-ne entre les moltes que hi han en l'extens repertori català alguna de classificació moral més digna, que no les que s'han representat en llurs festes.